

FOAIE PAROHIALĂ IULIE 2019

tel.0214136570; e-mail: pr.mihai.martinas@hotmail.com; www.catolicamd.ro

SFÂNTA LITURGHIE (XIII)

Liturgia euharistică: III – *Tatăl nostru și frângerea Pâinii*

Și în această lună mai facem un pas înainte în drumul nostru catehetic despre Sfânta Liturghie.

Știm că la Ultima Cină, după ce a luat pâinea și potirul cu vin și a adus mulțumire lui Dumnezeu, Isus „a frânt pâinea”. În *Liturgia euharistică* din cadrul Sfintei Liturghii, acestei acțiuni îi corespunde *frângerea Pâinii*, precedată de rugăciunea pe care ne-a învățat-o Isus, adică *Tatăl nostru*. Astfel încep riturile de Împărtășanie, prelungind lauda și implorarea din *Rugăciunea euharistică*, prin recitarea comunitară a rugăciunii *Tatăl nostru*.

Tatăl nostru nu este una din

multele rugăciuni creștine, ci este rugăciunea fiilor lui Dumnezeu: este marea rugăciune pe care ne-a învățat-o însuși Isus. De fapt, încredințată nouă în ziua Botezului nostru, rugăciunea *Tatăl nostru* face să răsune în noi aceleași sentimente care au fost în Isus Cristos. Când noi ne rugăm *Tatăl nostru*, ne rugăm așa cum se ruga Isus. Este rugăciunea pe care a făcut-o El și ne-a învățat-o și pe noi, atunci când apostolii i-au spus: „Învățătorule, învață-ne să ne rugăm așa cum te rogi tu!”. Și Isus se ruga așa. **Este atât de frumos să ne rugăm ca Isus! Formați la școala sa divină îndrăznim să ne**

adesăm lui Dumnezeu numindu-l Tată, pentru că suntem renăscuți ca fii ai săi prin apă și Duh Sfânt (Efeseni 1,5). Într-adevăr, nimeni n-ar putea să-l numească în mod familiar Abba, Tată – fără să fi fost născut din Dumnezeu, fără inspirația Duhului Sfânt, așa cum învață Sfântul Paul în Scrisoarea către Romani (8,15). Putem să ne întrebăm: noi cum ne rugăm *Tatăl nostru*? Sunt oameni care spun *Tatăl nostru*, dar nu știu, de fapt, ce spun.

Despre modul în care ar trebui să se roage un creștin, Sfântul Ciprian spunea: „**Rugăciunea trebuie să iasă dintr-o inimă smerită. La cei care se roagă, cuvântul și cererea trebuie să fie bine rânduite, să fie făcute în tăcere și cu teamă. Să ne gândim că ne aflăm înaintea lui Dumnezeu. Trebuie să fim plăcuți în ochii săi și prin poziția trupului, și prin tonul vocii. De fapt, cum este neplăcut să strigi cu voce tare, tot așa este potrivit să te rogi cu modestie și reculegere... Când ne adunăm cu frații și celebrăm tainele divine împreună cu preotul lui Dumnezeu, trebuie să ne aducem aminte de respect și de bună rânduială. Nu trebuie să rostim din toate părțile rugăciunile noastre cu glasuri dezordonate, nici să pronunțăm cu locvacitate zgomotoasă o rugăciune care trebuie să-i fie**

adresată lui Dumnezeu cu umilință, căci Dumnezeu nu ascultă vocea, ci inima. Nu e necesar să atragem prin strigăte atenția aceluia care vede gândurile noastre” (tratatul *Despre Rugăciunea domnească* nr. 4-6).

Ce rugăciune mai bună decât cea învățată de Isus ne poate dispune la Împărtășania sacramentală cu El? În afară de Liturghie, rugăciunea *Tatăl nostru* este spusă dimineața și seara, la Laude și la Vespere. În felul acesta,

atitudinea filială față de Dumnezeu și fraternitatea cu aproapele contribuie să dea forță creștină zilelor noastre.

În rugăciunea *Tatăl nostru* cerem „pâinea noastră cea de toate zilele”, în care observăm o referire deosebită la Pâinea euharistică, de care avem nevoie ca să trăim ca fii ai lui Dumnezeu. Implorăm și „iertarea greșelilor noastre”, iar pentru a fi vrednici să primim iertarea lui Dumnezeu ne angajăm să-l iertăm pe cel care ne-a ofensat. **Nu este ușor să iertăm persoanele care ne-au ofensat; este un har pe care trebuie să-l cerem: „Doamne, învață-mă să iert așa cum tu m-ai iertat pe mine!”**. Cu forțele noastre noi nu putem; a ierta este un har al Duhului Sfânt. Astfel, în timp ce ne deschide inima către Dumnezeu, rugăciunea *Tatăl nostru* ne dispune la iubirea fraternă. În sfârșit, îi cerem lui Dumnezeu „să ne mântuiască de cel rău”

care ne desparte de El și ne dezbină de frații noștri.

De fapt, ceea ce noi cerem în rugăciunea *Tatăl nostru* este prelungit de rugăciunea preotului care, în numele tuturor, imploră: „Mântuiește-ne te rugăm, Doamne, de toate relele și binevoiește a da pacea în zilele noastre...” Apoi, primește un fel de sigiliu în „Dăruți-vă pacea!”. Se invocă mai întâi de la Cristos ca darul păcii sale (Ioan 14, 27) – atât de diferită de pacea lumii – să facă să crească Biserica în unitate și pace, după voința sa; apoi ne dăruim un semn al păcii, prin care noi exprimăm „comuniunea eclezială și iubirea reciprocă, înainte de a ne împărtăși cu Sacramentul” (*Principii și norme pentru utilizarea Liturghierului Roman*, 82).

Gestul păcii este urmat de *frângerea Pâinii*, care încă din timpul apostolic a dat numele întregii celebrări euharistice (Catehismul Bisericii Catoice, 1329). Gestul făcut de Isus în timpul Ultimei Cine - *frângerea Pâinii* - este gestul revelator care a permis discipolilor să-l

recunoască după Învierea Sa. Discipolii de la Emaus, care, vorbind despre întâlnirea cu Cel Înviat, povestesc cum l-au recunoscut la frângerea pâinii (Luca 24, 30-31. 35).

Frângerea Pâinii euharistice este însoțită de invocația „Mielul lui Dumnezeu”, figură cu care Ioan Botezătorul l-a indicat în Isus pe „cel care ia asupra sa păcatele lumii” (Ioan 1, 29). Imaginea biblică a mielului vorbește de răscumpărare (Exod 12, 1-14; 1Petru 1, 19). În Pâinea euharistică, frântă pentru viața lumii, adunarea care se roagă îl recunoaște pe adevăratul Miel al lui Dumnezeu, adică pe Cristos Răscumpărătorul, și-l imploră: „Miluiește-ne pe noi! și „Dă-ne nouă pacea!”.

„Miluiește-ne pe noi!” și „Dă-ne nouă pacea!” sunt invocații care, de la rugăciunea *Tatăl nostru* la *frângerea Pâinii*, ne ajută să ne dispunem sufletul ca să participe la ospățul euharistic, izvor de comuniune cu Dumnezeu și cu frații.

Pr. paroh Mihai Mărtinaș

De fiecare dată când pronunțăm *Tatăl nostru* subliniem că fără să spunem *al nostru* nu poate exista cuvântul *Tată*. Uniți în rugăciunea lui Isus, ne unim și în experiența sa de unire și de mijlocire care ne face să spunem: Tatăl meu și Tatăl vostru, Dumnezeul meu și Dumnezeul vostru (cf. In20,17). [...] Ajută-ne, Tată, să nu ne judecăm fratele din cauza acțiunilor și limitelor sale, ci să-l acceptăm, înainte de toate, ca fiu al tău. Ajută-ne să învingem ispita de a ne simți fii mai mari care, pentru că se află într-o poziție privilegiată, uită că celălalt este un dar (cf. Lc 15,25-32). [...]

Tatăl Nostru nu este o rugăciune care relaxează, ci este strigătul față de foamea de iubire a timpului nostru, față de individualismul și indiferența care profanează numele tău, Tată. Ajută-ne să ne fie foame de a ne dăru. Ori de câte ori ne rugăm, amintește-ne că pentru a trăi nu e nevoie să ne conservăm, ci să ne frângem; să împărțim, nu să adunăm; să-i săturăm pe alții, în loc să ne umplem pe noi înșine, deoarece bunăstarea este adevărată numai în măsura în care aparține tuturor.

(Papa Francisc, 31 mai 2019, București)

Rugăciune pentru vacanță

Dă-mi, o, Doamne, bucuria de a descoperi și de a admira frumusețile care abundă în natură și pe care le găesc în orice colț din Univers!

Dă-mi bucuria fraternității senine și a prieteniei sincere cu toți aceia pe care mi i-ai dat ca însoțitori de drum!

Dă-mi bucuria să descopăr adevărați frați în toți aceia pe care îi voi întâlni!

Dă-mi bucuria să apreciez calitățile fiecăruia și să trec ca un frate peste defectele tuturor!

Dă-mi bucuria amabilității, a unui simț sănătos al umorului, a adaptării la diferite circumstanțe, a punctualității, astfel încât nimeni să nu aibă motive de întristare sau de supărare!

Și păstrează-mi mereu în inimă bucuria plină de admirație a călătorului care trece prin lume ca un pelerin și ca un străin cu privirea orientată neîncetat și plin de speranță spre destinația mult râvnită de orice bun creștin: Patria Cerească!

Vă dorim tuturor o vacanță frumoasă și o vară senină!

Program religios

Sfintele Liturghii sunt celebrate după următorul program:

- de luni până sâmbătă, la orele: **8:00** și **18:00**.
- duminica și în sărbătorile de poruncă, la orele: **9:00; 11:00; 18:00**.

Sfântul Rozariu și Coronița milostivirii lui Dumnezeu:

- în fiecare seară, la **17:15**
- duminica, la orele: **8:15; 10:15**.

Adorație în fața Preasfântului Sacrament:

- în fiecare joi, după Sfânta Liturghie de la **ora 18:00**, pentru o oră, rămânem în Adorație euharistică și în rugăciune pentru a ispăși și a repara ofensele aduse Preasfintei Inimi a lui Isus și Inimii Neprihănite a Mariei.
- în fiecare primă joi din lună se face adorație continuă. După Sf. Liturghie de la **ora 8:00** se expune Sfântul Sacrament până la **ora 17:00**.
- în fiecare primă vineri din lună, după Sfânta Liturghie de la **ora 18:00**, și duminica, de la **ora 17:30**.